

Til stede:

Stabbursdalen Nasjonalpark: Øyvind Lindbäck (styreleder), Stine Emilie Nøding Hansen (forvalter)

Finnmarkseiendommen/Finnmárkkuopmodat: Kristin Hornset

Stabbursnes Naturhus og Museum: Gry Ingebretsen

Stabbursdalen leirskole og adventure/Stabbursdlaen Lodge AS: Gjermund Thomassen

Dilljávre veilag: Geir Wulff

Stabbursdalen sameierlag/Rávttosvuomi siida: Hans Arne Wulff

Stabbursdalen elveierlag: Britha Marie Stavang Berg

Skoganvarre bygdelaag: Bjørn Bakkeby Karlsen

Møteleder: Øyvind Lindbäck

Referent: Stine Emilie Nøding Hansen

Møteleder ønsket velkommen.

Informasjon om besøks- og merkevarestrategi

Forvalter informerte om framdrift med forvaltningsplanen og besøksstrategien.

Forvaltningsplanen skal til faglig godkjenning hos Miljødirektoratet igjen. Det satses på at den blir innsendt før jul. Man håper også at tilbakemelding kan skje på en mer konstruktiv måte enn tidligere, da tilbakemeldinger på forvaltningsplaner og besøksstrategier har gått veldig tregt og vært lite pedagogisk fra Miljødirektoratets side. Etter denne faglige godkjenningen håper Nasjonalparkstyret å kunne sende planen på høring til våren.

Rådgivende utvalg setter spørsmålstegn ved hvor de kommer inn i prosessen og hvor habilt det er at Miljødirektoratet skal godkjenne en forvaltningsplan for et område som den lokale forvaltningen kjenner mye bedre enn de sentrale kontorene.

Forvalter informerte om at alle kan komme med høringsuttalelse når forvaltningsplanen kommer på høring. Og at Miljødirektoratet skal sørge for at de lokale tilpasningene er faglige godt nok. Alle styrene i Finnmark fylke hadde møtet med Miljødirektoratet tidligere i november, hvor direktoratet innrømte at dette arbeidet og tilbakemeldingene har vært for dårlig og de har hatt for lite kapasitet. Neste tilbakemelding bør være muntlig og gå på det faglige, ikke korrekturlesing og setningsoppbygging. Styret håper derfor at man nå kan få litt forgang i dette arbeidet og bli ferdig med forvaltningsplanen.

Når det gjelder besøks- og merkevarestrategien har Nasjonalparkstyret i år gjennomført en brukerundersøkelse i Stabbursdalen nasjonalpark. Resultatene fra dette er samlet inn og oversendt styret fra ekstern aktør. Dette materialet vil nå bli sendt videre til Norsk Institutt for Naturforskning som skal sammenstille dette til en rapport. Det vil også gjennomføres etterundersøkelser, hvor det sendes ut mail til de som har sagt seg villig til å svare på dette.

Hengebrua over Dilljohka

Nasjonalparkstyret ønsker å unngå å komme i samme situasjon som med Lompolaveien. Man ønsker derfor å finne ut av hvem som eier denne hengebrua. Fordi de som tar ansvar for den må også sørge for vedlikehold. Og styret synes det er viktig at brukerne får si sin mening om hvem de ønsker/mener skal ha eierskap av den.

Dilljåvre veilag mener det er Stabbursdalen grunneierforening som med tilskudd fra det tidligere direktoratet for naturforvaltning og jordsalskontoret bygget brua. Og at det er lite trolig at noen vil være negativ til om Nasjonalparkstyret overtar eierskap av hengebrua.

Skoganvarre bygdelag mener det var forsvaret som bygde hengebrua. Og at den har vært restaurert i ettertid, men ikke nødvendigvis av forvaret.

Stabbursdalen leirskole og adventure/Stabbursdalen Lodge AS mener det er Stabbursdalen grunneierforening som eier hengebrua, og at den ble bygget på slutten av 60-tallet/70-tallet en gang.

Stabbursdalen Naturhus og Museum mener at Nasjonalparkstyret kan ha vært inne med noe vedlikehold tidligere. *Forvalter snakket med Svein Ingebrigtsen om han hadde gjort noe arbeid på brua. Han gjorde noe vedlikehold i 2013, med midler fra Statens Naturoppsyn, via bestillingdialogen med Fylkesmannen i Finnmark.*

Nasjonalparkstyret mener alle som har eller kan ha eierskap til hengebrua skal ha noe å si i saken. De som bygde den skal bli spurt om de fortsatt ønsker å eie brua og ha ansvar for vedlikehold av den. Enten kan Nasjonalparkstyret overta brua, eller så kan man få til en brukervtale for alle involverte. Det sendes ut henvendelse i forbindelse med dette til de aktuelle partene. Henvendelse sendes til Stabbursdalen grunneierforening, Forsvaret og Fylkesmannen i Finnmark.

Bastingammen

Den nye Bastingammen stod ferdig i september i år. Nasjonalparkstyret informerte om prosjektet og arbeidet med gammen. Det var litt problemer i forhold til byggestil, men det meste av dette ble rettet opp før gammen ble satt opp i nasjonalparken. De småfeilene som nå er måtte bare godtas. Dette var siste året styret fikk midler til gjenoppbygging av Bastingammen, så det var nå eller aldri.

Det ble også informert om plassering i forhold til gammel gamle og vannhenting og at utedoen skal flyttes til gammen i løpet av vinteren. Den nye Bastingammen er plassert der den er på grunn av en rekke kulturminner nær elva og der den stod tidligere. Det er et lite problem med at den nå står midt i flytteleia for Skáideduottar siida, men det har gått greit i år. Det er ikke mange som er på tur i det området når flyttinga skjer, og det er satt opp informasjon i stistart på Snekkernes og Okselv. Det er lagt ut hyttebok, og hytteregler kommer.

Det ble vist bilder av gammen. Det ligger også bilder på facebook siden til Sami House av gammen.

Det ble stilt spørsmålsteget fra Rådgivende utvalg om hvor miljøvennlig toruttaket som ble gjort i parken i forbindelse med dette arbeidet faktisk er. Ville det ikke vært bedre med mer miljøvennlige, moderne metoder? Og torv kunne vært fløyet inn istedenfor å ta torv i Nasjonalparken. Svaret på dette er at det gjennom verneforskriften er forbudt å innføre vegetasjon. All vegetasjon som brukes i nasjonalparken skal være stedegen.

Lompolaveien

Nasjonalparkstyret informerer om at man fremdeles diskuterer hvem som skal ha ansvar for Lompolaveien. Foreløpig står Nasjonalparkstyret for vedlikeholdet av veien, men det er ingen garanti for at midler til vedlikehold vil fortsette fra Miljødirektoratet.

Rådgivende utvalg mener utvasking og støvning fra veien er et problem. Det kjøres også veldig fort på veien.

Nasjonalparkstyret er villig til å få satt opp fartsgrense på for veien, for å spare veien og unngå unødvendig slitasje.

Rådgivende utvalg er positiv til fartsgrense på Lompolaveien. Styret tar dette med seg ved søknad om midler for 2019.

Eventuelt

Rådgivende utvalg vs Faglig rådgivende utvalg

Dilljåvre veilag lurer på hvorfor det når heter Rådgivende utvalg når det tidligere het Faglig rådgivende utvalg, hvorfor de ikke er informert om dette, hvorfor det er gjort, hva det innebærer og hvem som besluttet dette.

Forvalter sendte forespørsel til Miljødirektoratet om dette men ikke fått svar ennå.

En av grunnene til endring fra "Faglig rådgivende utvalg" til "Rådgivende utvalg" er at dette er en endring i de siste styrevedtektene fra Miljødirektoratets side. Det er viktig å ha samsvar mellom vedtektene og annet skriftlig materiale. Dette er en endring som skal ha skjedd i alle nasjonalparker, og navneendringen har ingen effekt på Rådgivende utvalgs innflytelse. Rådgivende utvalg vil fremdeles kunne komme med innspill i det årlige møtet med nasjonalparkstyret.

Forvalter mener "faglig" ble fjernet fra tittelen, ikke på grunn av at utvalgets funksjon er endret på noe vis, men fordi utvalget ikke jobber faglig med naturforvaltning.

Tilrettelegging

Stabbursdalen leirskole og adventure/Stabbursdalen Lodge AS spurte om muligheter for mer tilrettelegging i Nasjonalparken. Det var spesielt to områder det var snakk om:

Tilrettelegging i nærområdet – i områder tilgrensende parken. Det er da spesielt ønske om kloppegging/tilrettelegging på stien til Rørkulphytta og til Dilljohkbrua. Spesielt da dette området er mye brukt, også av personer med spesielle behov.

Dilljåvre veilag stemte i at det er tungt å gå på den steinete stien, så de fleste går ut i lyngen. Da utvides stien raskt.

Skoganvarre bygdelag påpekte at tidligere gikk stien på en mer naturlig plass. Da var den smal. Etter at den ble lagt om og det ble mer steinete har den blitt bredere.

Dette har det vært snakk om tidligere også. Og Nasjonalparkstyret er enig i at dette er ønskelig også forvaltningsmessig sett. Det kan søkes midler til tilrettelegging/klopplegging i de verste områdene i alle fall.

Det andre området er i laksefiske sone 4 langs elva - Njáhká området. Her er det mest lakse og ørretfiskere og lite lokalbefolkning som telter. Stabbursdalen leirskole og adventure/Stabbursdlaen Lodge AS foreslår tilrettelegging i form av gapahuker og benker og tilrettelegging for telting.

Skoganvarre bygdelag mener man må være forsiktig med tilretteleggingen. Man må passe på at man ikke mister villmarkspreget i parken.

Nasjonalparkstyret sier det er viktig å ha lokalbefolkninga med seg før man igangsetter tiltak i området. Og er enig i at man ikke må tilrettelegge så mye at det ikke er natur mer. Det skal være litt vanskelig å komme fram. Det er en lang ønskeliste over hva man ønsker å få til i Nasjonalparken.

FeFo viser til at det er mulig å søke om midler til klopplegging. Dette har FeFo vært positiv til tidligere.

Ved

Rådgivende utvalg viser til at det ikke er lov å ta ut ved for brenning i Nasjonalparken.

Skoganvarre bygdelag viser til at dette er et problem, spesielt i sone 4 nær Njáhká hvor det ennå hugges ved. Det vil derfor være ønskelig med et ved-depo i Njáhká, slik som det er ved Stabbursfossen.

Turisme

Stabbursdalen leirskole og adventure/Stabbursdlaen Lodge AS ønsker at de tre-fire turistbedriftene i tilknytning til områdene nær Stabbursnes kunne benytte landskapsvernområdet og parken mer på vinterstid. Det er ønskelig å kunne kjøre turistene opp Lompolaveien med bil eller snøskuter for ski- eller trugeturer. Det er kommunen som gir eventuelle dispensasjoner til motorferdsel i landskapsvernområdet og Stabbursdalen leirskole og adventure/Stabbursdlaen Lodge AS har søkt kommunen om dispensasjon til kjøring med snøskuter opp Lompolaveien, men har bare fått avslag på dette. Det vises også til at turistbedrifter har en direkte hjemmel til dispensasjon i forskriften om snøskuterløpa til Halde i Alta kommune.

Skoganvarre bygdelag er enig i at det er viktig med næringsutvikling.

Nasjonalparkstyret synes dette er veldig interessant og mener det må finnes en løsning på dette. Det legges opp til møte mellom Nasjonalparkstyret og turistbedriftene som ønsker å benytte området for å diskutere dette. Og også undersøke hvordan dette gjøres i andre nasjonalparker og verneområder.

Hyttebygging og skuterløyper

Det er her snakk om tidligere gyldig byggetillatelse som ble borte når landskapsvernområdet ble opprettet. Skuterløypene der er snakk om er skuterløype nr 14 ved Čiekŋalisjávri i Porsanger kommune som svinger innom i sørenden av Nasjonalparken og tidligere skuterløype nr 13 som gikk gjennom nasjonalparken og landskapsvernområdet før vernet. Dette har vært tatt opp i tidligere rådgivende utvalgsmøter og har allerede vært mye diskutert.

Rådgivende utvalg mener at fjerninga av denne skuterløypa ikke er lovlig, ettersom at det ble opprettholdt tre snøskuterløyper og to barmarksløyper i Varangerhalvøya nasjonalpark da denne ble opprettet.

De fleste i Lakselvområdet ønsker denne løypa tilbake da området den gikk i var veldig mye brukt, med gode fiskevann.

Nasjonalparkstyret viser til at bygdelaget jobbet hardt for å få beholde denne løypa. Porsanger kommune var veldig spak i denne diskusjonen. Og man vet ikke hvordan Sametinget stilte seg til saken. Men det må også påpekes at dette er en politisk sak som styret må fortsette å jobbe mot sammen med kommunen og andre berørte parter. Dette er små justeringen vedrørende nasjonalparkgrensen som bør la seg gjøre.

Sluttord

Dilljávre veilag gir skryt til Nasjonalparkstyret for den innstillinga de har ovenfor lokalbefolkninga og lokale interesser. Det er bra at man ønsker å ha lokal forankring og interesse for det man gjør.

Nasjonalparkstyret synes det er flott å få litt skryt. Det er vanskelig å tilfredsstille alle ønsker og krav for bruk av verneområdene. Spesielt når folk ikke får bruke området som før. Men parken blir ikke borte, så det er viktig å jobbe for gode lokale tilpasninger. Men styret må også følge en rekke nasjonale retningslinjer i et veldig tungrodd system.